

Toen in de crisisjaren de Bergse Plassen in openbare veiling dreigden te komen, verklaarde 'Volkskracht' zich bereid deze aan te kopen, doch uiteindelijk kwam de Gemeente in deze tussenbeide, zodat op dit punt niet behoefde te worden ingesprongen.

Uiteraard veel talrijker dan de hiervoor vermelde bouw- en aankoopprojecten waren echter de vele en in een aantal gevallen jaarlijks terugkerende, aanvragen van allerhande Rotterdamse verenigingen en instanties, die worstelden met stijgende uitgaven en dalende inkomsten.

De eerste vergadering na het uitbreken van de oorlog en de verwoesting van de binnenstad van Rotterdam vond plaats op 20 juni 1940. Het kan niet anders, of de toenmalige bestuursleden moeten met een zekere zorg de toekomst tegemoet hebben gezien. Niet alleen werd het vermogen na het interen van de afgelopen jaren opnieuw bedreigd, doordat tal van hypotheek door de verwoesting van de onderpanden in Rotterdam hun dekking verloren hadden, maar Rotterdam zelf werd bedreigd. Immers niet alleen was de binnenstad puin geworden, maar ook tal van organisaties en bureaus, welke hierin gevestigd waren, hadden hun onderkomen verloren. Het pleit voor de toen aanwezige bestuurders (en hoe kon het eigenlijk ook anders met Van der Mandele als voorzitter en Oud als ere-voorzitter!) dat men terstond tot actie overging, en financiële hulp toezegde voor verschillende herbouwprojecten, welke ruim een maand na de ramp reeds ter tafel lagen. Alleen de – overigens van voor de Meidagen daterende – aanvraag om steun ten behoeve van een revue voor de viering van het 600-jarig bestaan van Rotterdam meende men beter te kunnen afwijzen tot betere tijden! Gedurende de oorlogsjaren kwam herhaaldelijk de Diergaard aan de orde. Kort vóór de oorlog was de bouw van de nieuwe Diergaard in Blijdorp begonnen – met steun van 'Volkskracht' –, doch door de oorlogsomstandigheden en gebrek aan medewerking van de overheid, werd herhaaldelijk een nieuw beroep op 'Volkskracht' gedaan. In de oorlogsjaren kwamen diverse kunstcollecties te koop, die door 'Volkskracht' werden aangekocht ten behoeve van de verschillende Rotterdamse Musea teneinde verkoop naar Duitsland te voorkomen. Zoals hiervoor reeds opgemerkt, had Burger in de statuten bepaald dat de burgemeester van Rotterdam tot het erevoorzitterschap van de stichting zou